

"NE BÁNTSD A
MAGYART"

Zrínyi

MURAKÖZ

"Adassék tisztelet
a katona
eszménynek"

Zrínyi-fóhász

Előfizetési ár: fél évre 6.— P.
Kiadóhivatal: Horthy Miklós-tér 6.

Csáktornya, 1944. március 10.

Politikai hetilap.
Megjelenik pénteken.

LEGYÜNK ÓVATOSAK

Mióta a szovjetek belátták, hogy Európát fegyverrel legyőzni nem lehet és nem fogják, egész más út választottak, hogy pokoli eszméiket belevigyék az európai népekbe és ily módon elérjék azt, amit fegyverrel nem bírnak.

Kezdődött a dolog tavaly. Mintegy egy éve, hogy a bolsevisták megkörnyékezték a Vatikánt, mint Sátán Krisztust a pusztában, ki akartak békülni Krisztus földi helytartójával, sőt mi több, Moszkva már fenn hirdette, hogy Sztalin egyik belső embere fogja a Szovjetuniót a Vatikánban képviselni. Igen ám, csakhogy a vatikáni hivatalos állásfoglalás egyszerűen elfújta ezt, az egész világot meglepetésben tartó hírt. Az Osservatore Romano, a Vatikán lapja szerint, XI. Pius pápa egyszer s mindenkorra tisztázta a bolsevizmus, a materialista marxizmus és az egyház viszonyát. Öszentsége magára is kötelezőnek tartja nagy elődje megállapításait, a Vatikán és Moszkva kibéküléséről terjesztett hírek tehát valóban csak a kepelet világába tartoznak.

Igy a Vatikán. Sztalinnak tehát le kellett mondani arról, hogy ezt a zseniális propagandisztikus eszközt felhasználhassa az európai népek elleni élet-halál harcban, de rögtön más után nézett. Itt az orosz egyház. Ezzel aztán igazán nem nehéz kibékülni. Szergiusz patriárka parancssóra feltámasztotta az orthodox egyházat s már 1943. augusztusában a világ szélében hosszabban terjesztették a hírt: bárány lett a farkasból, a bolsevizmus és az egyház kibékült és egymás nyakába borult. Az angolszász világban ezt mint óriási győzelmet ünnepelték.

Ezzel aztán más lett a bolsevista hírvér. Már nem gúnyolják az egyházi férfiakat, sőt a moszkvai rádió azt is bejelentette, hogy Sztalin az Európa „felszabadításáért” vívott nagy harcban első sorban az európai ortodox egyház támogatására számít.

Csakhogy az európai népek átlátták a szítán. A tengelyhatalmakon kívül a spanyol és finn, de sőt még a török sajtó is teljesen egyforma, elutasító magatartást tanúsított Sztalin „történelmi” lépésével szemben. Az angol és amerikai munkásság, akikre Sztalin első sorban számított, ugyancsak hitelt tett az egyház támogatása mellett. Tehát Sztalin már az első lépésnél nem érte el azt a célt, amelyért elveit a világ előtt megtagadta.

No már most a praktikus életben, hogy néz ki a bolsevista megtetés? Dél-olaszországot — nem beszélve Északafrikáról — elárasztották a bolsevik ügy-
nők. Vezérük, Visinszkij leszedette a

délolaszországi templomokban a harangokat és egyszer s mindenkorra betiltotta a harangozást, sőt még arra is rávette az angolokat, hogy bezáratták az olasz egyházi iskolákat. Az olasz gyermekeket, anyáik könnyhullatása közepette, hajószám hurcolták el Szovjetországba, bizonyára nem azért, hogy ott vallási oktatásban részesüljenek. Amerikában most nem régen szentségtelenítették meg a newyorki katolikus templomokat — azaz, hogy az oltárokra vörös sarlót és kalapácsot festettek.

Legyünk óvatosak! A finn államférfiak nagyon jól tudják, mit jelent az, ha nyakukba zúdul a bolsevista veszedelem. Karéliát helyre lehet állítani, Helsinkit fel lehet újra építeni százszor is, de a legyilkolt lakósságot feltámasztani nem lehet és a Sziberiaiba elhurcoltak sem fogják többé szülőföldjüket látni. A balti államok, amelyek húsz éven át már élvezték a bolsevizmus gyönyöreit, kézzel-lábbal védekeznek az újabb gyönyörök ellen, mozgósítanak és harcba állítják legjobbjait.

Amerikában az egész jobboldal felzúdult és felszólította Rooseveltet, fokozza a bolsevizmus elleni harcot, mert Moszkva ígérete ellenére tovább folyik a kommunista szervezkedés. Az egyik előkelő lap írja: „a huszadik század legnagyobb szűgyene a newyorki marxisták eljárása...”. „Krisztust sobasem gyalázták volna meg jobban annál, mint hogy Newyorki teplotainak oltárára vörös sarlót és kalapácsot rajzoltak” és követeli az azonnali retorziót. Az amerikai katolikusok, Garrick püspök javaslatára, éppen az olasz események hatása alatt mondták ki a bolsevizmus teljes bojkottálását.

De érzik a veszedelmet Angliában is. Az északafrikai események egyáltalán nem felelnek meg az angol intéző köröknek. A bolsevista agitáció, a különböző konzulátusok, képviseltek, ügynökségek, óriási propagandisztikus célt szolgáló szemlézetükkel egymás után rántják ki az

angolszászok alól a gyékényt és nagyon hamar észrevették, hogy Északafrikában mindenki úr, csak az angolok nem. De nem felel ez meg a plutokratikus berendezésű angol szigetországnak sem. A lordok és viscountok helyzete napról-napra tarthatatlanabbá válik, a talaj elvész lábuk alatt.

A bolsevizmussal való játék veszélyesnek bizonyult az angol urak részére. De ki miben vétkezik, abban bűnhődik. Churchill a keresztény Európa ellen szövetkezett a bolsevizmussal, a canterbury-i érsek imádkoztatott is érte s most mikor a nyakukon van, nem tudnak szabadulni tőle és elmondhatják Kinizsi huszárával: fogtam törököt, de viszen.

Legyünk óvatosak! Tanuljunk ellenségeinktől! Ahogyan a bolsevisták kiterjesztették csápjait a velük szövetséges országokra, ép úgy ki fogják terjeszteni a többi európai államokra is. Titkos ügynökeik felkeresik a hiszékeny embereket, ígérnek fűt-fát, mennyországot és minden földi jót. Nekik nincs front, nincs országhatár, beférkőznek mindenhová. Rombolják a lelkeket, megbontják a családi életet, sárba tiporják a női becsületet és ami a fő, eltántorítják az embereket az isteni hittől, a kereszténységtől.

Ezek a lelkiismeretlen emberek minden eszközt felhasználnak, ami céljukhoz vezet. Beszélnek, híreket, rőpiratokat terjesztenek, pénzt osztogatnak, ha kell erőszakkal folyamadnak. Főcéljuk az, hogy megbontsák a nemzet egységét, pánikot keltsenek és ezzel gyengítsék a belső frontot, ami aztán összeomlásra vezetne, mint Olaszországban.

Ezzel szemben nekünk csak egy fegyverünk van — a teljes elutasítás. Távol tartani magunktól minden gyanús személyt, nem ülni fel az ellenséges propaganda híreknek és teljes bizalom a kormányzatba, az ország vezetőibe.

Vegyünk példát az olasz nemzetől, amely hitt az ellenségnek s ma rabszolgasorban sínylődik és vegyünk példát a balti népektől, amelyek inkább sorba állítják az összes 18-60 éves férfiakat, mintsem megegyszer megkötőstőlják a bolsevista mennyországot. Legyünk óvatosak!
Sp.

Kormányzóválasztás 1920. március havában

„Nagy idők nagy embereket szünel!” Magyarország elárvulva, vezetőitől elhagyatva, teste megconkitva, a kommunizmus ütötte sebek még erősen véreznek és fainak. S ekkor jelenik meg Magyarország egén a fényes üstökös, bevilágítja ezt a sötétségben tepedő, vérszemetet és vezeti, mint hajdan a betle-

hemi csillag a Három Királyokat a Megváltó jászolához.

Utja Szegedre vezetett. Szavára száz-
ezrek kelnek, hadsereg támad, ezt követi a dicsőséges bevonulás Budapestre, majd az ország történelmében az az aranybetűkkel beírt, örökké felejthetetlen nap, amelyen vitéz nagybányai Horthy Miklóst

az ország kormányzójává választották.

Ez a nap volt Magyarország hajnalhasadásának napja. A kábulat megszűnt, a lelkek megteltek bizalommal, erővel s idővel megtörtént, az akkor majdnem hihetelen, az ország nagy része vissza tért.

A választás óta 24 év telt el. Muraköz osztozott a többi országrészek gyászos sorsában. 23 éven át élvezgva az anyaországtól, csak lélekben ünnepelhet,

tük magyar hazánk feltámadását, de három év óta mi is részesei vagyunk mindazon áldásnak, amit a Magyarok Istene, Kormányzó Urunk által, hű népének jutott.

Muraköz népe kormányzásának huszonnegyedik évfordulóján mélyeséges hódolattal és gyermeki szeretettel tekint a budai várra és a Mindenható bő áldását kéri nagy Vezérére, országgyarapító Kormányzó Urára. Sp.

is tanácsos húsételt enni a vendéglőkben.

— Boszniában egész napokat mehet az ember, nem talál falut. Ahol régen „han”-ok várják feketekévével, vagy frissítő italokkal az utazót, ma teljes a pusztaság, néhol az útszéli csontvázakat lehet látni, amelyekről a vadállatok leszedték a húst. A zsidók dicsekszenek, hogy soha ilyen tömött bundája nem volt a vadállatoknak, mint most, mert emberhúst esznek.

— Olyan helyre értünk egyik útam alkalmával, ahol egy-két nappal ezelőtt fölrobbantottak egy másik vonat. Kezek, labak, fejek, törzsek, külön-külön szétszórva a vasút mentén és az utazóközönség gyönyörködve nézte ezt a vandálművet. Voltak, akik ettek és nem tettek félre az enniválól, hanem kinevettek engem, hogy mi... érzek ilyen iszonyodást e borzalmas látán. Teljesen eldurvult ez a nép és szerintem menthetetlen.

— Zágráb környékén felrobbantották a löporraktárt. Ez csak úgy történhetett, hogy az őrség összejáratott a partizánokkal. Éjjel a felügyelőt elment megvizsgálni az őrséget és felelt neki, hogy sehol senki. Megfogta az ajtókilincset, megnyomta és ebben a pillanatban óriási robbanással egymástán legöbögve repült a löporraktár. A tisztet is darabokra tépve szedték össze. A hatóság, tuszként tartott, 20 előkelő partizán itél halálra. Amikor a vesztőhelyre vitték őket, négy meg akart szökní. Ezek közül egyet sikerült lelélni, három pedig meglőgött. A többi tizenhatot a város szélén felakasztották villanyoszlopokra és ekkor csinálta a zágrabi villamos a legnagyobb fogalmat, különösen nők igyekeztek megnézni az akasztott embereket, akiknek 72 óráig kellett lögnök. A sötétben lelopták lábukról a cipőt, kabátot, nadrágot és majdnem meztelenül voltak ott.

— A fölakasztottak között volt egy mérnök is, akinek különösen elegáns cipő volt a lábán. Természetesen ezt is lehúzták. A felesége fehér harisnyát hozott, ráhúzta a lábára, aztán bement az egyik házba, székelt kért, majd felállott a székere, retiküljéből fésűt vett ki, szépen megigazitotta urának a haját, megcsókolta, visszavitte a székét és eltavozott. Erről kiderült, hogy nem volt partizán.

— Boszúból a partizánok 60 német katonát fogtak el, ezeket a legkímélhetőbb kinézetű követték. A partizánoknál a következő fokozatok között halhat az ember: először doronggal rávagnak az áldozat lábszárcsontjaira, aztán kezét törék el, lenyúzzák hátáról a bőrt és beszózzák az ember testét. Ha nincs só, akkor kelével vagy posztó ronggyal dörzsölik, majd megfordítják és elől nyúzzák meg, majd kétoldalt zsebeket vágunk a hasába és a megtört kezeket abba dugták bele. Így végezték ki a szeszvetelt tanítónót is.

És aztán még vannak kultüreberek, akik azt mondják, hogy a bolsevizmus nem is olyan veszedelmes, pedig a partizánizmus és a bolsevizmus egy és ugyanaz. L. —

Halálos testvér-dráma

Halálos dráma történt Boltornya községben. A 103 szám alatti lakik a Sztrahia-család. Egyik este együtt ültek vacsoránál, Sztrahia Lukács 61 éves gazda, annak két fia és Sztrahia György 54 éves gazda. A család csendben vacsorázott, amikor felkelt helyéről Sztrahia György, aki ügyeltek alkoholos állapotban lehetett és éktelenül káromkodni kezdett, szemére hánytva a családianak hogy „ha én nem vagyok, akkor nem esztek”, majd odament testvérehez, Lukács-hoz és kétszer arculütötte. Sztrahia Lukács, hogy védekezze, elővette zsebkését és azt feje fölé tartotta, ebben a pillanatban a bizonytalanul mozgó testvér elcsúszott a padlón és oly szerencsétlenül esett el, hogy a nyitott késebe esett, amely oldalába fúródott. A hozzátartozók orvosért küldték a közeli Damása községbe, de mivel nem tudták orvost találni, a csáktornyai kórházba akartak a súlyosan sérült Sztrahia Györgyöt szállítani. A sebe-

A honvédszenekar hangversenye

Ritka, fővárosi nivóju, művelzetben volt része Csáktornya közönségének a március 6. és 7-iki hangversenye. Pécsi István karnagy neve szerepelt a meghívón, mint vezénylő, ez már maga biztosíték volt, hogy az előadás ki fogja elégteleni a legfejlettebb zenerigényeket is, mert hiszen rövid ittartózkodása alatt, egy csapásra meghódította, nemcsak a zeneileg képzett, hanem az egész közönség szívét.

A leventetthon zsulóság megföltött nagytermében az utolsó percek feszült várakozásban teltek el s mikor Pécsi megjelent, dörgő taps fogadta.

A nehezebb zenét kedvelő közönségnek Pécsi József „Petőfi” nyitányával és Erkel Ferenc örökbecsű „Bánk Bán” operájából egy ábrándal kedvezkedett a kiválóan képzett, jól fejelezte zenekar.

A hangverseny többi része a könnyű, dalamos zene jegyében folyt le. Legnagyobb operett-szerzőnk, Lehár Ferenc „Mosoly országá”, Pécsi József „Magyar dalcsoakra” szerepelt a műsoron. A magyar zenét, különösen dallamait, temperamentumos megnyilatkozását nehéz átvinni a szimfonikus előadás köztött technikájára, mégis úgy éreztük, mintha Frater Lóránd „Nótás kapitányunkat” hallgattuk volna.

Külön elismerés illeti meg Pécsi karnagyot az általa gyűjtött és művészi csokorba kötött muraközi dalokból „Ott ahol a Mura folyik” cím alatt, ezuttal itt először bemutatott ábrándja. Nemcsak bennünk muraköziekben, hanem az anyaország-beli közönségben is nagyfokú lelkesedést keltettek az örökszép, ősi muraközi nóták: Dremle se mi dremle... Vehni, vehni folica... Kupil sam jo, csizmicke... és a többi, legszebb dallama a muraközi népköltészetnek. Bár a közönség nagyon fejelemzettel viselkedett, mégis nagy ré-

sze halkan dudolta a nótákat és verte hozzá a taktust.

Azonban nem hagyhatjuk szó nélkül, hogy a bevezetőben a szerző kissé átcuszott a horvát zenére és az itt nálunk mint népzene ismeretlen horvát-szerb néptánc ütemét vitte a közönség elé.

Szünet után ismét Pécsi József: „Legény a gáton” és Lehár Ferenc: „Arany és ezüst” nyitánya, illetve keringője emelte a hangulatot. Nagy hatást keltett Pécsi József „Dörmögő Dörmögő” hangulatos játéka. Jakal István fagottszólója, mintha csak valahol a Kárpátokban hallottuk volna a mackó koma dörmögését, közben a zenekar híven adta vissza a tyúkok, kakasok, kacskák és egyéb háziállatok kétségbeesett sirárait, míg végre a nagydobban nagyot szólt a puská és elmúlt a dörmögő.

Rózsa Ferenc, a zenekar „egyik oszlopa” „xilophon” szólója nagyon fejlett technikáról tett tanúságot. A három dobos is nagy ügyességgel verte a birkabőrét.

A zenekari műsor után még a cigányzenekar szívhezszóló nótái lelkes hangulata hozták a közönséget, végül a teljes zenekar több indulót és zárószámként a Rákóczi indulót játszották el.

Ez a, magas zenei élvezetet nyújtó hangverseny is újabb bizonyítéka annak, amit állandóan hangsúlyoztatunk, hogy a mi kir. honvédség és a polgárság egy testből való test és egy vérből való vér.

A hangversenyt március 7-én megismételték, talán még nagyobb közönség előtt.

Pécsi István fiatal művész tág perspektívával, a zenei életben nevét még sokszor fogjuk hallani a magyar dal dicsőségére. Sp.

Partizánok

A Pestszerzőségi „Uj Lap-ból” vettük át ezt, a partizán életet jellemző cikket.

N. Gy. A. és M. S. most szabadultak ki a drávtantúli pokolból és amint előadtak beszélgetésük közben, vétek volna le nem írni, mert szükséges, hogy a magyar közönség megismerje az igazi partizán arcot.

Különösen N. Gy. A., aki az egyik zágrábi nagy faipari vállalatnak alkalmazottja volt, tud igen sokat mondani és olyan megrázóan belső érzéssel mondja el, hogy kénytelenek vagyunk mindazt elhinni, amit elmond.

De hadd álljanak itt az ő elbeszélései.

— A múlt évben történt velem, hogy cégem vidékre kldött. Vonatunk már jó messze járt a szabad pályán, amikor hatalmas zökkenést éreztünk s a vonat megállt. Egynehány morcképi, állig felfegyverzett partizán szállt fel a vonatra. Mindenkit leigazolattak és miután két német katonát és három uszatást is találtak a vonatonban, azokat rögtön leszállították, aztán mi csak öt pisztolylovást hallottunk, majd minket is leszállítottak és el kellett hagynunk a vonatot körülbelül 300 méternyire. Egyzerre csak azt vettük észre, hogy az egész vonat hirtelenlőn lánghban áll. Hogy mivel öntötték le, nem tudjuk. A marcona alakok ekkor azt a tanácsot adták nekünk, hogy ne utazzunk többet és nagy kegyesen felszóllították, hogy szépen gyalog széledjünk el,

mert akit 10 perc múlva a közelben látnak, annak nem jó vége lesz. El is széledtünk minden további biztatás nélkül.

— A Zágráb-belgrádi vonaton utaztam s ahogy kitekinttem az ablakon, hirtelenében 15 darab összeroncolt mozdonyt számláltam meg a vasúti töltés mellett árokban. Következtesen ezen a helyen követik el a merényletet és ez csak úgy lehetséges, hogy az ottani lakosság két szint játszik: nappal a legártatlanabb honpolgár, talán benne van az usztás szervezetben, éjjel pedig partizán passziókkal tölti idejét.

— A városok körül lévő falvak népei nagy kockázattal viszik be eladni való portékájukat a városba. Ha elfogják az asszonyokat a partizánok, első ízben levágják a hajukat, második ízben levágják a fejüket. Ezért hoztaszó drága a városok élmezése, egyes helyeken kibíratatlan a drágaság. Viszont éppen ez a drágaság csabító a falusiakra nézve, akik minden veszéllyel dacolva hordanak a városba élelmet.

— B. város mellett történt, hogy elhullott egy tehén. A tulajdonosa szabályszerűen lenyúzta és elásta. Két napra ta jöttek a csempészek, kiásták, megmosták és elvitték B. városba, ahol drága pénzen kimérték. — Városhelyeken nem

sült azonban tiltakozott ez ellen, így nem is vittek el, hanem ott ápolták. Időközben a megszürt ember állapota mind rosszabbá vált, majd meghalt.

Miután a halálát kétségkívül a szúrás okozta, Sztrahia Lukácsot, mint gyanusítottat, bezárástól a muragárdonyi csendőrsőre, majd Nagykanizsára kihallgatása után szabadlábra helyezték.

HIREINK

— **Mansz. közgyűlés.** A Mansz Csáktornyai Csoportja ezúton is értesíti tagjait, hogy évi rendes közgyűlést f. hó 19-én, vasárnap d. u. 3 órakor tartja a Zrínyi szálló nagyertermében.

Minden rendes és pártoló tagját szeretettel megbízza és várja az Elnökség.

— **Megismétlik a Mansz mesedélutánját.** Mint értesülünk, a nagy érdeklődés miatt a Mansz mesedélutánát vasárnap délután 3 órakor megismétlik.

Nézzük meg minél többen, gyönyörködünk kedves gyermekeink igényeiben, hisz ők a jövő reménységei.

— **A harcos hal** címen érdekes cikket írt Lányi György a Buvár februári számába. A mindig érdeklésztető folyóirat tanulmányai közül ki kell még emelnünk Komjáthy Aladar, Kouis de Braglie, Dezsényi Miklós, Szent Margit szünete, Buday László: Az alkat, Jambor Béla: A magyar nép vitaminellátottsága, Taplányi Endre: Képek a tüzijáték műljából, Gáspár Gyula: A korondi taposók, Dallos László: A hallhatatlan hangok és Szénássy Barra: A halandósági táblázat érdekességei című cikkét. Ezenkívül számos rovat, fénykép és rajz élénkíti a szép kiállítású folyóiratot. A Buvár Cavallier József dr. szerkesztésében és a Franklin-Társulat kiadásában havonként jelenik meg.

— **Marhabúskonzerv — cethalból.** — A Buvár februári száma írja. — A cethalról szinte azt mondhatnánk, hogy minden része értékesebb a húsnál. A vejeje és a zsíra miatt, meg a belső szerveiben rejlő értékes vegyületek érdekében dolgozók fel iparszerűen ezeket a hatalmas tengeri emlősöket. A cethal húsat kisebb darabokra aprítják, azután melen vízzel keverve, centrifugálásnak, vagy nagyobb nyomásnak vetik alá. Több-szöri kezezéssel el lehetávolítani a hús jellegzetes zamatanyagait. Ezután a szokásos módon dobozokba rakják a húst, amely megfelelő hőkezelés során éveikig tárolható konzervvé alakul. A beszárolók egyhangúan azt állapítják meg, hogy a cethaloköz íze nem lehet megkülönböztetni a marhabústól.

Ipartestületi hírek

— **Vasanyag kiszolgáltatás.** A múltévben beadott vasigénylésekre az anyag Behóink Mihály és Binder Lajos vaskereskedőkhöz megérkezett. A kapott elismervények alapján mindenki felveheti.

— **Újabb vasjegyek kiadása.** Azon mesterek, akik az év vasjegyüket még fel nem vették, haladéktalanul vegyék át az ipartestületnél, mert különben érvényüket veszítik.

— **Anyagkiosztás.** A jövőhéten a mesterek részére kiosztásra kerülnek bőrhulladékok, szappan-, szabóéles- és horgonylemezek.

SPORT

Búcsúszó

Amikor a CsZTE. edzői állásából váratlanul és önként távozik, kötelességemnek tartom, hogy Csáktornya sportszerető közönségétől, a

CsZTE. vezetőségétől, játékosaitól, jóbarátaitól és végül, de nem utolsósorban a „Muraköz” szerkesztőségétől, a kevés, rendelkezésemre álló idő miatt, ezúton búcsúzom. Halásan köszönöm a CsZTE. vezetőségének, hogy célkitűzéseimet, amelyek egyedül Csáktornya sportja és azon keresztül a legnagyobb tömeget megmozgató sport, a labdarúgás fejlesztése, a fegyelemre tanítás, a bajtársiasság fejlesztése volt, mindenben támogatni igyekezett. Halás köszönetemet fejezem ki a „Muraköz” szerkesztőségének, mert a sajtón keresztül mindenkor támogatott munkámban és a tisztá férfias, magyar sport érdekében mindent elkövetett. Ha mindnyájunk nehéz és fáradtságos munkáját egyesek nem értékelték kellőképpen, az nem vonhatja maga után a fegyelem megbontását. És bízom abban, hogy utódom friss erővel, erős akaratral be tudja fejezni azt a munkát, amihez nekem már nem jutott erőmből és idegeimből.

Főző szívvel távozik Csáktornyáról, de hinni merem, hogy távozásom után Csáktornya labdarúgó sportja a fejlődés útján tovább fog emelkedni, és további működésem színhelyén példaképül állhatom Muraköz sportoló ifjúságát.

Ebben a reményben búcsúzom és kívánok:

Szebb jövőt!

Domoki József
edző

Irodalom - Könyvek

Szerelmes szonettek

Louise Labé

A francia líra kincsesházából egy nemes tüllel fénylő gyöngysort emelt ki, a magyar közönség lelki gyönyörűségére, ez a szép műfordításos kötet, Louise Labé, a 16. században élt lyoni költőnő, a szerelmi érzés tiszta, bensősége, elbájoló hangjait zendítette meg 24 szonettjében. Ezzel az egységes alaphangú, de változatos hangú ciklussal Petrarca méltó követőjeként tette halhatatlanná nevét. Mindegyik szonett külön-külön egy-egy finoman csiszolt remekmű, együtt pedig valóságos kis lírai regényt alkot, amely őszinte és melegen érző asszonyzív dobbanásait visszhangozza a gazdag költői kifejezés művészen csiszolt hangján. Ez érdekes életi, széles és mély műveltségű szépasszony — a renaissance Sapphoja és George Sandja egyszemélyben — a ciklus első darabját olaszul, a többi korán a mainai édesbbs, jagyabb francia nyelven írta. A magyar kiadás Lányi Viktor hű, tartalmaéhoz és formához tökéletesen simuló fordításával párhuzamosan, az eredeti szöveget is adja. A szép versek és szép könyvek kedvelői könyvtáruk finom díszet kapták az elsőrendű nyomdai munkáddal, gyönyörű lamintes papíron kiállított, Hincz Gyula festőművész izléeses borítólapiával bibliólí kiadásban.

Uj Idők Irodalmi Intézet Rt. (Singer és Wolfner) kiadásában jelent meg.

Murgács Kálmán VII. nótáskönyve

Nines dalköltő, akinek annyi dala fogorna a népközött, mint a méltan népszerű és irredenta dalaival komoly hazafias missziót betöltő Murgács Kálmánnak. A most megjelent 30 új nótája is poétikus hangú, változatos tartalma, izléeses, mély magyar érzéseket sugárzó, eredeti, ötletes, igaz Murgács nóta. Csak jó bele kell ezekbe a dalokba melyedni, akkor látjuk, hogy mennyire a magyar nép lelkéből, a népek vannak írva. Nincs köztük egy sem sablonos. Most látjuk, hogy kimeríthetetlen a dalba öntendő téma, nincs szükség a hűtlenséget, csalást, hazaságtörést varrialmi alszentalis formákban. Murgács ismeri a falut, a népet erényeivel és hibáival. Ezekről dalol irodalmi, örökbecsű formában. Sajnos, a sajtó nem foglalkozik oly behatóan a magyar dalköltézzettel, mint azt ez a nagy nemzeti kincsünk megérdemelne. Teljes eszmei zűrzavar uralkodik e téren. El kell jönni az időnek, amikor a Murgács és hozzá hasonló tehetségek munkája igaz megértésre talál.

Az izléeses, kedves kis füzet mindenütt kapható. Ára 5 pengő.

Minden csütörtökön jelenik meg

a legjobb, legérdekesebb képes hetilap a

Szerkeszti: EGYED ZOLTAN.

Okvetlenül vegye meg. ÁRA 120 P.

Harminc új Murgács nóta

Az elnyomatás keserű éveiből ma is élnek a nép ajkán azok az „irredenta” név alatt ismert fülbemászó dalok, amelyeknek szerzője Murgács Kálmán, a méltán népszerű zeneköltő. „Csakországi tenyesegekben . . .”, „Édesanyim ablakára ráborult a bánat . . .”, „Szóke Tiszta haragjában megaradt . . .” dalait minden iskolás könyvben megtaláljuk. Murgács A daloknak az a fő vonzó erejük, hogy meglik a nép lelkéhez vezető hangot és be tudnak férközni a szívekbe.

Csinos füzetben most megjelent harminc nótája is sorakozik a „Fehér galamb száll a falu felett . . .”, „Jegyenylak nem nőnek az ég . . .”, „Hosszúlábú gólya . . .”, „Mindig mondtam veszedelmes a lány . . .” stb. közmert nótái mellé. Erthető, hogy az új, immár VII. Murgács nótáskönyvet is nagy megértéssel fogadta a közönség. „Hiányzik valaki ebből az utcából . . .”, „Az asszony, ha veszekszik, nagyon hamar öregszik . . .”, „Ahol nyúl van, boker is van . . .”, „Diakbúcsúzó . . .”, „Kisasszony napjára elmenek a fecskék . . .” stb. máris felcsendülnek mindenfelé a magyar ajkakon. A nótáskönyv minden könyvkereskedésben kapható. Ára 5 pengő.

Ügyes péksegédet azonnal felvesz Megla Antal pékmeszter, Honvéd u. 49.

Dobroga pekovskoga detica mam gori zeme Megla Antal pekovski mestér Honvéd u. 49.

Pk. 4748/1944

Vk. 47/1944

Árverési hirdetés

Dr Szöllösi Pál nagykanizsai ügyvéd által képviselt Bogenrieder Károlyné nagykanizsai lakos javára 9000 pengő tőke és járuléka erejéig a nagykanizsai kir. bíróság Pk. 4848/1944/3 sz. végzésével Vht. 1049-a alapján az árverést Nagykanizsán Fő-út 13 sz. II. em. az ingók tárolási helyén 1944 március hó 14-ének 10 órájára rendelte el, — amikor a bíróság lefoglalt hálszoba, ebédő és konyha berendezéseket a leg-többet ígérőnek készpénzfizetés mellett, esetleg becsláron alul is elfogom adni.

Nagykanizsa, 1944. március hó 8-án.

Elek László

kir. bír. végrelajtó, mint bírósági kiküldött.

HIRDETÉSEKET

AZ ÖSSZES BUDAPESTI ÉS VIDÉKI LAPOK RÉSZÉRE IS FELVESZ

LAPUNK KIADÓHIVATALA

Első Muraközi Szövöde Rt.
CSÁKTORNYA
 Széchenyi u. 50 • Telefon: 31.
 Központi iroda: BUDAPEST

Közgazdaság

Kertészet

A nagy küzdelmek hatása alatt . . .

Ellenfeleink úgy magukat, mint egymást biztatva törekednek az elmúlt világháborúban annyira bevált gazdasági kiéheztetést ismét megvalósítani. Még a mai napig is, sok oly fontosnak látszó élelmészeti cikk van, amit nélkülözhetünk továbbra is. Természetesen növényi termékekről van szó. Úgy a kertészkedés, mint a gazdaság, több termelésre lett átalálva országunkban is. Egyben emlékezzünk és legyenek élő példa az elmúlt világháború annyira nehéz és nélkülözésekkel teli napjai. A most kezdődő világháború a népeket s azoknak gazdasági vezetőiregének egy részét arra készítette, hogy körültekintő felhívásokkal figyelmeztesse a lakosságot a fokozott önellátásra. Országunk sem kivétel és lakossága több kevésbé magáéva tette e figyelmeztetéseket. Igyekeztek is minden talpalattnyi földet kihasználni még azok is, akik eddig nem foglalkoztak az önellátáshoz szükséges veteményekkel. Sokan nagy eréllyel, saját józan gondolkodásuk alapján, vagy ha nem értettek hozzá, kérdés-köddel végeztek számukra szókatlan termeléseket s így lassan megkedvelték a konyhakeri, gyümölcsészeti és egyéb természeteket. A kertészkedéssel foglalkozókat a rendkívüli viszonyok gyors tevékenységre készítette s ezért sokszor nem értünk rá terjesztés leírásokat elolvasni és főleg azokat megemészteni.

Mikor segítők kezeitem felajáltam, törekedésem az volt, hogy minden elvégzendő kertészeti munkálkodást röviden és főleg mindig idejében tudassam e lap olvasóitól. Az egyes termelvényeknél a sikertelenség, vagy a kudarc ne vegye el a további fokozott természetstől kedvünket. Fő törekvésünk legyen a minőségű termelés, amit csak úgy érünk el, ha magvainkat megbízható helyről szerezzük be s valamint a feltétlenül szükséges szerszámokat lelkiismeretesen végezzük el.

Mindezekkel egyrészt a nemzetgazdálkodást igen megkönnyítjük és így a magunk részére biztosítva lesz a megélhetéshez szükséges kerti vetemény. CSAIK.

Hirdetmény

A Magánalkalmazottak Biztosító Intézete Budapest (VII. Péterfy Sándor u. 14-20.) értesíti az öregségi stb. biztosítás szempontjából hozzátartozó vidéki magánalkalmazottakat és az elismert vállalati nyugdíjpenzióknak havi 1000—P-t meg nem haladó javadalmazású tagjait, hogy Görömbölytapolcán (Miskolc mellett) teljes ellátásos üdülőhelyezett üzembe.

Az üdülőben az alábbi feltételekkel a fent említett magánalkalmazottak és jogosult családtagjaik üdülhetnek 2-4 hétig. Az üdülés előreláthatólag május 15-én kezdődik és szeptember 30-ig tart.

Az üdülőben 2 egyágyas és 13 négyágyas szoba van 54 személy részére. Hideg-melegfolyóvízes-zobák, napi 4-szeri étkezéssel, kiszolgálással a napi ellátás az elő- és utóidényben (május 15-től június 30-ig és szeptember 1—30-ig) egyágyas szobában 14—P, négyágyas szobában 12—P, a fődényben (július 1-től augusztus 31-ig) egyágyas szobában 16—P, négyágyas szobában 14—P. Ehhez jön még a gyógyhelyi díj és esetleg az általános forgalmi adó. Ezek az árak az ottani hasonló I osztályú pensiók árának mintegy 50%-a.

Üdülésre az Intézet Egészségvédő és Gyó-

gyítelőjárás Osztályának címére (Budapest, VII. Péterfy Sándor utca 12. B. épület-I. 1.) küldött levelében, vagy személyesen lehet jelentkezni 1944. március 1-től.

Az Intézet válaszában értesíti a jelentkezőt, hogy a megjelölt időre és időtartamra jelentkezését elfogadhatja-e és 1 heti ellátási összegnek a befizetéséhez postatakarékpénztári befizetési csatol. Az üdülés több idejére járó ellátási összeget az üdülőben a gondnoknál kell heti előleleges részletekben megfizetni.

Az üdülő kb. 10 percre van a fürdő központjától, ahol 35 C fokos szénasvas gyógyfürdők, 29 C fokos szénasvas strandfürdők, gyönyörű parkok, öserdő, szórakozó helyiségek, kirándulási lehetőségek (Lillafürdő, Diósgyőr, Miskolc, Nagykövár stb.)

Bővebb felvilágosítást az OTL és MABL intézeteknél nyerhető.

Csáktornya nagyközség előjáróságától

1388/1944

Hirdetmény

A gazdaközönség figyelmét felhívjuk a Berenyi-gazdalkodás m. kir. Kormánybiztosának 143/1944 sz. rendelkezésére, mely szerint az elhullott szarvasmarha, ló, sertésdögbőrök, valamint a nyúziási kötelezettség alá nem eső sertések bőrének bércszerzési rendszerét megszüntette és helyette az alábbi eljárású változott rendszer alkalmazását rendelte el az alábbiak szerint:

A rendelkezés értelmében az a személy, aki a saját tulajdonát képező, kizárólag elhullott szarvasmarhának, bivalynak (ideértve ezeknél a borjút és a növendékállatot is), lónak (csikónak), öszvérnek, szárnak, dögsertésnek, valamint a nyúziási kötelezettség alá nem tartozó sertések bőrét készpénzért megvásárolja, a kijelölt nyersbőrkereskedőnek átadja, annak ellenében az alábbiakban feltüntetett (szárazalék) kules szerinti mennyiségű bőrt (készbőrt) igényelhet:

a) 10—13 kg. (zöld súlyú) nyers marhabőr után 8-11 négyzetláb, minden borjúbőr 1 kg-ja után pedig 1 négyzetláb borjú, vagy növendékmarha boxbőr,

b) 14—25 kg. (zöld súlyú) nyers marhabőr után a nyersbőr súly $\frac{1}{3}$ -ának megfelelő mennyiségű felsőbőr,

c) 26—35 kg. (zöld súlyú) nyers marhabőr után a nyersbőr súly $\frac{1}{3}$ -ának megfelelő mennyiségű fénybőrt, vagy húzóbőrt, avagy labbeli felsőbőrt,

d) a 35 kg.-on felüli nyers marhabőr után a nyersbőr súly $\frac{1}{3}$ -ának megfelelő mennyiségű talpbőrt, vagy gépszíjat,

e) lo-, szárnak-, öszvérbőr után drb. ként 8—10 négyzetláb felsőbőrt, ha a beszolgáltatott nyersbőr 180 cm.-nél hosszabb, míg ha ennél rövidebb, 4-6 négyzetláb felsőbőr,

f) sertésbőr után 1 kg. nyersbőrűre 0-250 kg. illetve 2 négyzetláb felsőbőrt, vagy ugyanilyen mennyiségű talpbélbőrt.

A beszolgáltatandó nyersbőrök után igényelhető készbőrök zár alóli feloldását. Anyagigénylés zárolt készletből c. úrlapon kell a börtári osztálynál kérni. A szükséges úrlapok a község-házalán szerezhethetők be. Az anyagigénylést a községi előjáróság zeradekölja, vagy állatorvossal kell igazoltatni azt a körülményt, hogy az igénylő tulajdonában vagy állat nem fertőző betegségben hullott el, vagy az igénylő által levágott sertés nem esett nyúziási kötelezettség alá. Az igényléshez a nyersbőrkereskedőtől a beszolgáltatott bőr átvételét tanúsító elismervényt is kell csatolni. Az igénylő az anyaggazdálkodási börtári osztálytól a kiszolgáltatandó börtmennyiség zárolt feloldásáról értesítést nyer, de legkésőbb 8 napon belül az igénylő gazdának kiszolgáltatni köteles.

Előjáróság.

Hirdessen a „Muraköz“-ben

„ARANY BÁRÁNY”
 Kötöttárú üzem, CSÁKTORNYA
 Kossuth Lajos u. 9. - Telefon 143.
 Gyárt elsőrendű kötöttárut.
 Tulajdonos: Kuráth Joachim

Csáktornya nagyközség előjáróságától.

719/1944

Hirdetmény

Métélykór ellen való védekezésre az állattartó gazdák figyelmét az alábbiakra a község előjárósága felhívja.

A járás területén a méteylkór szarvasmarhák conditiojának nagyfokban (50-60%) való leromlásával a gazdálkodóknak és ennek folytán nemzetgazdaságunkra tetemes kárt okoz. Ideje korán a súlyos veszteséget szinte teljesen ki lehet küszöbölni megfelelő intézkedésekkel, nevezetesen úgy, ha tavasszal a legelőre méteylkórral fertőzött állatokat engednek ki, másrészt, ha a fertőzött állatokat még most tél idején gyógykezelés alá vesszük.

A cél eléréséhez szükséges a méteylkórral fertőzött állatok felkutatása, mért is a község előjárósága a gazdaközönség saját érdekében is felhívja és utasítja az állattartó gazdákat, hogy a méteylkóros gyanús marhákat, gyufa-skatulyába frissen szedett bélsarat vegyen, azt csomagolja be és írja rá a gazda nevét, az állat nevét, az állat súlyát. Természetesen minden állat után külön-külön kell bélsarat venni.

A méteylkór tünetei: étvágytalanság, vérszegénység, lesoványodás, borzoló szőr, esetleg hasmenés.

Egy-egy bélsár vizsgálati díja 3 P, ezt a bélsárral együtt kell behozni.

Felhívjuk tehát az állattartó gazdákat arra, hogy amennyiben állatokban méteylkór gyanús szarvasmarhák van, azokról vegyenek bélsárt, fenti módon becsomagolja, vizsgálati díjjal együtt legkésőbb március 10-ig a járást m. kir. Gazdasági Felügyelő úrnak (Főszolgabíró hivatal, Zrínyi-vár II. emelet) szolgáltatassák be.

Község előjárósága.

Pk. 4401/1943

Fksz. 226/1943

Árverési hirdetmény

Dr. Schwarz Lajos csáktornyai ügyvéd által képviselt Scheier Karoly csáktornyai Jakós javára 322— pengő tőke és járuléai erejéig a csáktornyai kir. járásbírósg 1943 évi 4401 sz. végzésével elrendelt kötelezést végrehajtás során 1943 évi augusztus hó 25-én lefoglalt 1268—P becsertékű ingóságokra az árverést kiütöz és annak végrehajtás szénvedő üzemében, Csáktornya, Szt. István uton leendő megtartására határozott 1944 évi március hó 18 napjának délelőtti 8 óraját tüzom ki, amikor a bíróság lefoglalt bitorok, korcsmat berendezés s egyéb ingóságokat a legjobbat igényelő készpénzfelvétel mellett, esetleg becsaron alul is el fogom adni.

Csáktornya, 1944 évi február 8.

Elek László

kir. bír. végrehajtó, mint bírósági kiküldött

Izléses nyomtatványok

gyorsan és pontosan
 KÉSZÜLNEK

a Muraközi Katolikus Könyvnyomdában

MEGYIMURJE

Preplatna cena: 6.-- P. na pol leta.
Vredništvo: Horthy Miklos-tér 6.

Csáktornya, 1944 március 10

Politički tjednik
Zide saki petek.

MORAMO PAZITI

Od potli, kak su sovjeti previdli, da Europu s oružjem zavzeti nabodo mogli, čisto drugoga pota su si zebri, da svoje peklenke misli reziriju med europske narode i da na takši način dostigneju ono, kaj z oružjem nemreju.

Hapilo se to lani. More biti leto dni, kaj su bolševiki obhajali Svetu Stolicu i Vatikanu, kák Satan Kristuša v puščini, pomirili su se šteli s zemelskim zastupnikom Kristušovim, a kaj je još više toga, z Moskve je dohajal glas, da bo Stalin svojega šteroga znutrešajega človeka poslal za zastupnika Sovjetov pre Svetoj Stolicu. Je ali kaj se pripetilo. Z službenoga mesta v Vatikanu su odpuhnili kak veter perje, toga glasa, štéri je celoga sveta jako znenadil.

Vatikanske novine „Obszervatore Romano“ pišeju ovo: „Pokojni Sveti Otec papa Pius XI. je jempot i za navek zrekel, kak stoji Sveta Mater Cirkva z bolševizmom. Denešnji Sveti Otec drži za svoju dužnost, da ide po onom potu, šteroga je njegov velki predhodnik pokazal. Tak onda su z lufta si oni glasi, da bi se Vatikan i Moskva pomirili.

Tak veli Vatikan. Zbog toga se Stalin moral odreči toga, da bi on te dobro zmišlene glase, tobože, da su si bolševiki z papom z dobra, mogel ponucati v tem vekim harcovanju za življenje i smrt, proti europskim narodi. Ali mam je našel nekaj drugo takšega. Tu je ruska cirkva. Z njom pak vre nikak nabo teško podobrikatise. Sergius patriarka (visoki cirkveni poglavar) je, po zapovedi zbudil z mrtvih pravoslavnu cirkvu i več 1943. leta v augustu su po celom svetu na dugim i širokom rezglasili: z vuka je postala ovca, bolševiki i cirkva su se pomirili i jen drugoga za šinjak loviju. V anglosaskom svetu su to imeli za nekaj velkoga.

Za tem su onda dohajali čisto drugi glasi z bolševičke strane. Več se ne delajaju norca z cirkvenih ljudi, kam dale, radio v Moskvi je dal vün i toga glasa, da Stalin v tem velkom harcovanju za „oslobodjenje“ Europe rečuna najpredi stem, da ga bo podpitala europska pravoslavna cirkva.

Samo europski narodi vidiju čez sito. Zvun osovinskih sil, španjolska i finska, a još i turska štampa do kraja odvrača od sebe toga „historijskoga“ koraka Stalina. Engleski i amerikanski delavci, štere je Stalin med prvimi držal za svoje, su tulikajše mam rekli, da ostaneju poleg cirkve. Tak je onda Stalin mam pre prvom koraku lulal ono, za kaj je pred celim svetom zatajil svoja miš-

lenja.

No, ve kak zgledi bolševičko kršćanstvo v sagdašnjem življenju. Južnu Taljansku, — da ne govorimo i za Severnu Afriku — su napunili bolševički agenti. Njihov voditel Višinskij je dal pobrati zvonce po cirkvaj v celoj Taljanskoj i za jempot i za navek je zapovedal, da se nigdi nesme zvoniti po cirkvaj, a engleze je spravił još i nato, da su dali doli zapreti se taljanske cirkvene škole. Taljanske matere su se žohko plakale, da su njim pune ladje decu odvlekli v sovjetsku zemlu, sigurno ne zato, kaj bi tam kršćanske navuke poslušali.

V New York-u su, ne zdavnja pogrdili katoličke cirkve s tem, kaj su na oltare zmalali črlenoga srpa i hamra.

Moramo paziti! Finski orsački voditelji jako dobro znaju, kaj bo stoga, či njim na šinjak opadne bolševička pogibel. Zrušenu Karelijr i zrušenoga varaša Helsinki moči i stopot nazaj gori postaviti, ali zaklane sine naroda ne moči z mrtvih gori zdiči i oni, štere su odvlekli v Siberiju, nigdar više nabodo vidli svoju domovinu. Baltiski orsagi, štéri su već čez dvajsti let vživali za veselja toga blaženoga bolševizma se z rokami i nogami braniju proti tomu, da bi njih to veselje pak dostiglo, pozvali su ljudi v soldačiju i postavljaju na frontu svoje najbolše ljudi.

V Ameriki se gori zdigla cela desna stranika i pozvala je Roosevelta, naj oštro harcuvle proti bolševizmu, kajti makar je Moskva obečala, da bo tiho, dale ide komunistička agitacija.

Jene američke novine pišeju „Največša sramota dvajsetoga stoletja je to, kaj su komunisti v New Yorku napravili . . .“ „Kristuša s ničim ne su mogli bole osramotiti, kak s tem, kaj su v New Yorku v cirkvaj na oltare črlenoga srpa i hamra namalali“. I zahtevaju da se to mam štrofa. Američki katoliki su rano zbog taljanskih pripečenja, na predlog svojega biskupa Garricka, zrekli, da nečeju nikaj čuti za bolševizma.

Ali poznaju to zlo i v Engleskoj. Kaj se se pripetilo v Severnoj Afriki, to se nikak ne dopada engleskim voditelam. Velka bolševička agitacija se posod, nji-

hovi konzulati, zastupniki i agenti, k tomu saki ima celi kup službenikov, se to podkaple engleze i jako fletno su spazili, kaj je v Afriki saki drugi gospodar samo englezi ne. Ali neje se to dobro niti za englezku mater zemlu, de je se po bankarski i fabrikantski. Engleski lordi i druga velka gospoda su već spazili, da su zgubili zemlu spod nog.

Engleskoj gospodi se dokazalo, da je jako pogibelna stvar, igrati se z bolševizmom. Samo, što kakšega greha včini, takšega štrofa trpi.

Churchil se pogodil z bolševizmom proti kršćanskoj Europi, nadbiskup cirkve Canterbury je dal Boga moliti za njih, a ve da su se njim spravili na šinjak, nemreju se njih rešiti i moreju reči, kak je negda jen husar rekel: vlovil sem turčina, ali me ne pusti.

Moramo paziti! Vučiti se od nepriatelja! Kak su bolševiki svoje roge resptustili med svoje priatelске orsage, ran tak je bodo rezširili i v drugim europskim orsagam. Njihovi tajni agenti zapletaju ljudi, štéri se lahko verjeju, obečaju njim nebo i zemlu i sega dobra. Oni nemaju frontu, niti orsačke granice, sikam vlezneju. Kvariju duše, rušiju familiarno življenje, v blato zagaziju žensko poštenje i kaj je najglavneše, odvrneju ljudi od bože vere, od kršćanstva.

Ovi prezušni ljudi ponucaju se, kaj njim more nasniti. Govoriju, nosiju lažne glase, deliju štampane cedule, daju i penenze, a či je de treba i pod silom nekaj včiniju. Za njih je glavno, da restepeju jedinstvo naroda, da natiraju ljudi v strah i da stem oslabiju znutrešnju frontu, stem bi se onda zrušilo se, kak se to v Taljanskoj pripetilo.

Proti tomu imamo mi samo jeno oružje — vkraj držati se od sega takšega. Vkraju držati od sebe sakoga človeka što ne hodi po pravičnom potu, ne veruvati nikše nepriatelске lažne glase i podpuno vufati se v vladu i v orsačke voditele.

Peldu nam služi taljanski narod, štéri je verival nepriatelju i denes se moči v teškom robstvu i peldu nam služiju baltiski narodi, štéri rajši postaviju na frontu se moške od 16—60 let, nego kaj bi još jempot koštali bolševičko blaženo nebo.

Moramo paziti!

Sp.

1920. leta v marciuju mesecu su zebri Gospoza Guvernera

„Velka vremena rodiju velke ljudi!“
Siromaška Magyarska pogažena, telo okrnjeno, voditeli su ju ostavili, teške rane, včinjene po komunizmu su još kr-

vave i boliju. I onda se pokazala na nebu Magyarske zemle svetla repača, rez-svetila je toga naroda, štéri se v kmici krvavo močil i vodi ga, kak je negda

betlehemska zvezda vodila Svete Tri Krale do zveličitelovih jasic.

Pot ga je vodil v Szeged. Na njegovu reč se zdiglo ljudstvo na stotine jezere, nova soldacija se stvorila, za tem je došlo dično marširanje v Budapešt i onda je došel v povesti s zlatnimi slovimi zapisani den, da su vitěz nagybányai Horthy Miklósa zebrali za guvernera orsaga.

Toga dneva se Magyarski orsag zbudil na novo življenje. Omedlovica je minula, duše su se napunile z vufanjem i jakosti i z vremenom se pripetilo, kaj v ono vreme skorom ne bilo za veruvati, velki del orsaga se povrnul nazaj.

Od toga vremena je minulo 24 leta.

Megyimirje je trpelo, kak i drugi - odrezani deli orsaga. Črez 23 leta odcepani od matere zemle, samo v duši smo se mogli veseliti, kak se naša magyarska domovina nazaj gori zdigla, ali več je tri leta tomu, kaj i mi živimo sega onoga blagoslova, šteroga je dragi Bog, prek Gospona Guvernera, dal svojemu vernomu narodu.

Megyimurski narod na dvajštštrti letni den z giobokim poštuvanjem i velkom ljubavi gleda na kraljevski građ v Budapeštu, de sedi naš Velki Voditelj i prosí Svemogućega naj mu da obilnoga blagoslova.

Sp.

Življenje v Badogliovoj Taljanskoj

V Berlinu shajaju nemške novine „Die Grüne Post“ (Zelena pošta) Profesor Dr. Johann v Leers piše v tem novinam, kakše je življenje v

onom delu Taljanske, de ve englezi i amerikanci gospodariju.

Sloboda — robstvo

1943 juliusa 3 ga su engleski i amerikanski avioni hitali doli na taljansku zemlu ovakše cedule:

„Tu su vam štampani govori engleskih i amerikanskih voditelov, z šterih vidite, da vas mi ne držimo za one grešnike, kak je vaša vlada!“ Kaj se stoga zgodilo? Begunci su pod prisegom valovali, da su od 1943. juliusa do 1944. januara v Siciliji i Sardiniji (dva velki otoki) i v Južnoj Taljanskoj zaklali najmenje 20.000 ljudi, a drugih 30.000 pak su odvlekli. V Sardiniji je

zginulo z zemle kolonističko selo „Mussolini“ zvano, de ga bilo najmenje 30.000 ljudi. Ljudi su spoklali, eli nekam odvlekli. hiže doli zrušili, a polsko gospodarstvo rezgali i vništli. Ren tak su vništli i občine Sulei i Carbonia zvane. V Siciliji su nepriateljske vlasti do januara ovoga leta odvlekli v Abesiniju i v Ameriku najmenje 11.000 ljudi na prisilno delo. Si občinski poglavari i činovniki su zginuli. A v tem broju još nesu gori zeta deca, šteru su odvlekli.

Amerikanski trgovci podbrivaju

V krajini Apulia, v varašu Catanzaro, su kanadski soldati ljudstvo skup stirali na piac i vu nje strelali i zaklali 143 ljudi. V varašaj Salerno, Nocera i Cava su ne samo moške, nego i ženske, kak črne robe prisili, da moraju amerikancem dekunge kopati i moste delati. V varašaj Petenca i Malti su one šoldate šteri nesu štel

Badoglia služiti preganjali, kak divje zveri.

V Apuliji, Siciliji, Lubaniji i Calábriji su posekli se sadovnjake i slavnjake, de olje raste. Se to delaju zato, kaj potli taljanski sad nebi cene doli til amerikanskim trgovcem, šteri odnod kaniju sada sem vozit.

Kak skrbiju za hranu

Engleski državni sekretar za obskrbu naroda je 1943, juliusa 16-ga rekel taljanam: „Na jempot vas bomo potpomagali z hranom i z sem onim, kaj kcoj dopelati moremo.“

Kaj su dopelati? Nikaj? Porciju kruha su doli snizili na osem deke na den. Na črnom piacu je moči cene gori tirati, kak što oče. Jena kila kruha košta 150 lira, a jen zidar more na den zaslužiti največ 65 lira. Makaroni, rižu, čukora več nikaj ne moči dobiti. A k tomu su engleske novine „Daily Express“ već 1943. septembra 29-ga norca delaju: „Dohaja glad... Neje

pitanje za nas, hraniti taljane, šteri su nam do zadnjic još nepriatelji bili! Ve, da smo je prisilili, kaj su se nam preki dali, nabomo njim štrofa prešparali za njihovo zločesto delo“. A druge engleske novine pak pišuju svoje vesehi, kaj su se taljani zrušili, ovak: „Se se zrušilo, kulturni niti tora, niti glasa, nega voditeljstva, nega vulanje v budućnost. Samo jenoga čila imaju taljani: Kruha, kruha! Da si to preskrbjuju, prodaju te ljudi svoje sestre, brate, matere, čeri, sine, još i sami sebe.“

Na robskom semu

A kaj daju amerikanci i englezi, kakti Stalini v zastupnici tomu nesrečnomu taljanskomu narodu? Decu pod silom odveleču v Sovjetsku Rusiju, de je bodo zvučili za bolševičke robske sluge, za tate i preždušne vubitele, šteri več nemaju nikaj človečjega vu sebi. Stareše taljane ti-

raju v Ameriku na prisilno delo, de črni negerii paziju na njih. Bernard M. Baruch, amerikanski gospodarski sekretar se lah, da je na taksi način spravil amerikankim fabrikam v službu prek 100.000 taljanov. V velkom varašu Napoli hara tifus, glad i sake fele drugi beteg.

Zadnja patrona

Ako prav za prav zememo moramo reči, da je se to pravičen štrof za Badogliovo izdajstvo — ali kaj more nesrečen narod Južne Taljanske proti tomu izdajstvu. Z jene strane nekriv, a z druge strane nesrečen aldov je svojega nepoštenoga kralja, još bole nepoštenoga Umberta kraljevskoga hercega i najnepoštenega lopova cele svetske povesti, generaa Badogina, šteri je za nepoštenje premiu vreden. Eli jeno se sigurno kaže z vezdajšnjega peklenskoga položaja Južne Taljanske, Sicilie i Sardinie: **Tak bodo**

zišli oni narodi, šteri se nabodo trsili engleze, amerikance i bolševičke v kraj držali od sebe do zadnje patronne. Takša nesreči bo dostigla se one, šteri bodo v tem velkim harcupanju mehki postali. Europski mali narodi, od šterih se neštetni nečeju učiti i čekaju englesku invaziju, naj pogledneju, kakši je svet v Južnoj Taljanskoj i naj jempot prerazmeju, de njim je mesto i kaj njim je za učiti.

Prof. Dr. Johann v. Leers

vuu zeli cedule za železo, naj je mam zdigneju, drugač zgbuju vrednost.

Cedule za matrial bodo vun dali

Drugi tjeđen bado se hapili preipartestüetu deliti cedule meštram za kožnate fleke (hulladék), spon, šnajderske podstave i cinpleh.

Pismo s fronte

Jen megyimurec, šteri je obhodil sovjetsku frontu, piše nam kaj je videl i čul.

Dragi Gospon Vurednik!

Bil sem soldat, branil sem svoju domovinu, familiju i cirkvu, videl sem kaj - kaj na svetu, eli nigdar nesem mislil kaj bi bolševički pekel mogel biti tak žereči.

Genuli smo se mi honvedi, cug nas je pelal se proti sevrü. Dok smo se pelali po našoj dragoj magyarskoj domovi, bilo je se veselo i lepo, eli čim smo došli na onu zemlu, de su sovjeti gospodariili, kak da bi došli na nekši čisto drugi svet. Te ljudi stanujuju v takšim hižam, da jen pošten megyimurec niti svoje marše nebi nutri del. To su već niti ne hiže, nego samo nekše kolibe. V jenim kotu marša, telči, koze, v drugim kokoši, v tretjim otec (či je doma) i mati z decom, a v štriim peč. Ne smeti se doteknuti nikoga i ničesa, kajti človek postane mam pun vuši. Hrane trošuju takše, da pri nas poštena živad nebi pojedla.

Cirkve, pope, navučitelja, doktora nigdi. Stari ljudi, šteri su ostali još s carskih vremen još verjeju Boga i moliju skrivonce, tak kaj njih niti deca ne vidju, kajti bolševički agenti su tak vpitili mlajšinu, da i deca moraju tožiti svoje roditelje, ako je vidiju Boga moliti i takši pobožen človek još jako fal zide, ako ga posejuju kam na prisilno delo, najvišept v Siberiju, drugač ga čeka smrt. Šteri kam odide, već ga nigdar ne nazaj. Te ljudi su tak zadrevnili pre duši, da či človek pita šteru ženu, de ti je mož, šteru dete, de ti je otec, mahne z rokom, nega ga. I stem je stvar za njih rešena. Koga ga ne, za nega već nišči ne pita, a niti neje smeti, kajti sto preveč čuda pita, odide za onim, za koga je pital.

I tak se familarno življenje čisto zerušilo. Niti deca nezajuju za roditelje niti roditeli za decu. Ljudi se povaju, kajti narav tak zapoveda, eli se prez ljubavi i postovanja. Cirkve, štere ne su zgorale, eli zrušene, su denes magazini, eli štaie, kaj je nutri bilo svetoga, su vništli, pope spoklali, šteri je živ ostal, se skrivle i za nikaj nebi priznal, da je negda pop bil.

Naša soldacija je se pošod cirkve nazaj postavila, či se ne našel donučni pop, su naši soldački popi mešu služiti i neje bilo treba tirati naroda, s suzmi očim su dohajali, da se Bogu zalajhu, kaj njih je rešil bolševičkoga pekla, a mladi su se norca delali starim, kaj molis Boga, im ga ne Boga, Stalina je naš Bog, njega treba pošlohniti. On je gospodar življenja i smrti.

Tak je živel te nesrečen narod i ve čkomaj oče veruvati, kaj je moči i drugač, po božoj pravici živeti.

Drugi pot bom njim napisal, kakše je sovjetsko gospodarenje.

Postuje njih

Megyimurski honved

Glasi meštarskoga društva

Železnoga matriala daju vun

Za one meštare, šteri su lani zahtevali železo, je matrial došel k štacunaram Behojnik Mi-

haľju i Binder Lajosu. Sto ima cedulu, leško matriala vun zemle.

Novo cedule za železo

Oni meštari, šteri su za letošnje leto još ne

Pošta vurednika: Bogdan Márk Göröghegy. Na vaš list je treba večišega odgovora dati. Drugi tjeđen dojde na red.

Stridóvár

Med zelenimi bregi lepa dolina
Tam leži bogata Stridóvár občina
Bogata je s cvetjem, se fele rožami
Bogata, im je puna z dobrimi ljudmi

Na zelenom bregu dobro vino raste
Doli pak sadovnjak posod lepo cvete
Gorice, senokoše, orane zemle
To je v Stridóváru sem ladem veselje.

Stridóvár, ti najlepši cvet Megyimirja,
Tak si lepi, da ti nigdi nema para,
Falite Boga farniki Stridóvárske
Da ste sini blažene zemle Magyarske.

Sp.

Nesrečna Finska

Finska zemlja leži na najsevernejšem delu Evrope. Z ishodne strane meiaši s sovjetskom zemljom, s zapadne strane s Švedskom a dale gori proti severu pak z Norveškom. Od severa na malom kraju leži poleg Severnoga Ledenoga morja, a od juga pak je Finski Zalev Ishodnoga Morja.

Finska je mali orsag na jako malom mestu ima 3 i pol do 4 milijone stanovnikov, najviše živi z šumskoga gospodarenja. Do 1917. leta su bili pod Rusijom, odna su se z nemškom pomoćjom oslobodili.

Sovjeti su još 1940. leta podigli tabora proti Finskoj, kajti nemaju nigdi v Evropi, de bi bi mogli zajti svojimi taborskim ladjama na toplése mörje. Te mali narod je vitezki branil svoju zemlju, ali kajti je neprijatelj petdesetpot jakši, moral je podleći i tak su njim sovjeti zeli velki falat zemlje Karelia zvanu, a ludstvo, štero neje moglo dosta fletno vužiti, su spoklali, eli v Sibiriu spravili.

Za ono vreme je finski narod podnesel velke aldove za svoju slobodu. Doli je opalo čuda mladh ljudi, varaše, sela su njim sovjeti vništili i morali su najti kruha i krova i za one ljudi šteri su v Kareliji morali ostaviti svoje dome, goli i bosu odbežati, da si obraniju svoju glavu.

Da se hapil novi svetski tabor su i finci zdigli oružje, da si oslobodiju svoju starinsku zemlju. Jako lepo su išli napre i oslobodili su celu Kareliju. Kak smo rekli finski narod je jako vitezki, a zvun toga pomažeju i ženske. Saku pomoćnu službu, štera neje pod puškom, zvršavaju ženske, tjam do fronte i jako čuda finskih žen je podneslo junačko smrt za domovinu.

Od tih velkih aldovov v jenim i drugim taboru je te nesrečen narod vpešal i štel bi tabora zvršiti. Samo sovjeti su njim postavili takše kondicije, štere se podnesti nikak nedaju. Očeju podjarmiti toga naroda do kraja. Zeti mu slobodu i velki falat zemle, a kaj ostane tam pak bi bolševiki gospodarili. A kak bi to zgedalo, to već finci znaju s prvoga tabora. Zvun toga očeju bolševiki i to, da bi rezoružali i internerali

one nemške divizije štere su v Finskoj. Za to finci niti čuti nečeju, a nemci još menje i to se nigdar nabo pripetilo.

Najžalostneše je v tem, da englezi i amerikanci ve podpiraju sovjete, a v prvom taboru su oni najbolje kričali proti sovjetam, da zakaj očeju zagnjesti toga maloga i kulturnoga naroda.

Cela stvar je pred finskim orsačkim spraviščem, držiju se tajne sesije. Voditeli naroda imaju jako velke brige i teško njim je reći sem, eli tam. Či su za mir, šloboda naroda je prepa-la. Či dale tiraju tabora, mora narod podnesti još vekše aldove. Kak se bo zvršilo, za ve se još nezna, ali tak zgledi, da finski narod nabo pridal svoju slobodu za bolševički jarem.

Sp.

Taborski glasi

Sovjetska fronta

Zbog hudoga vremena i zbog toga, kaj su se sovjetske linie, poleg velkih zgubičkov jako spraznile, je tak zgedalo, da se prva zimska ofenziva zvršila. Med tem su sovjeti zebali nove rezerve i na fronti Sepetovka—Luck su v sobotu podigli novu velku ofenzivu. Nemška komanda se toga nadjala i kcoj prepravila, kajti nemški parolni avioni su već par dni predi donasali glase, da sovjeti odzadi za frontom spravljaju velke rezerve i čuda matriala.

Nemški bombaši su na vke mahe pohodili ta mesta i napravili velke zgubičke med sovjetskim trupami predi, kak su je na frontu spravili. Se jeno toga sovjeti su v ogenj stirali 12—14 diviziji strelcov i tri velke čopore oklopljenih taborskih kol. Ofenziva se hapila na širokoj fronti i kak je oštra, to se vidi i stoga, da su sovjeti već prvi den zgubili najmenje jenu tretinu v o- genj postavljenih taborskih kol.

Drugi den, v nedelu je jakost bitke malo henjala. Najjakše ide s zapadne strane v prostoru Luck i Dubno a od juga pak pre varasu Sepetovka, de je jena glavna železnica.

Na drugim sektorom fronte, zbog velkoga blata nega vekših bitki. Samo na severnim delu med finskim zalevom i Peipus vodom trpiju oštre bitke. Tu je zemlja zmržiena i leži se moći gibati. Tu su sovjeti z leningraške fronte dopelali teške štuke. Kak nemška komanda glasi njihove SS trupe (sturm štafni) se jako trdo držiju i delaju velke zgubičke neprijatelju. Žnimi skup harcuvelju norveški dobrovolci i tu braniju svoju domovinu. Kak čujemo, do ve su neprijatelja sigdi zavrnuli.

Još se more reći, da su pre varasu Vitebsk jakše bitke. Tu su nemci v sobotu dosta neprijateljskih kol doli postrelali. Med temi kolj ga čuda engleskih, štera su još i od sovjetskih slabaša i mam prvi šus je vužje. Kak vlovleni sovjetski soldati pripovedaju, njihova komanda nikak neje zadovolna z matrislom, šteri dohaja od englezov i amerikancov. Ran tak se tožiju i sovjetski piloti na engleske i amerikanske aeroplanne, kajti imaju pre malo zvucnih ljudi.

Pre varasu Krivoj Rog se velka sovjetska ofenziva zrušila v nemškom ognju, a pre Pripjet mlakaj su vništili 33 partizanske bende i v luft pustili 220 malih kul.

Engleska fronta.

V mesecu februaru su nemške podmorne ladje vtopile na Atlantskom morju prek 24 neprijateljskih taborskih i 32 trgovačke i druge ladje.

Štof za zrušene nemške varaše ide dale ober Engleske. Nemci su znašli neške nove bombaše šteri se čuda bole gibljeju i više napraviju, a kaj je najglavnese, jako lahko se vugibleju engleskoj obrani. To se najbolje vidi stoga, da su nemški zgubički v tem mašinam jako mali. Zadnjipot, da su nemci bili ober Londona, letelo je prek 600 nemških aeroplanov i samo tri mašine nesu dole nazaj. Od toga su englezi samo jenu doli strelili, a za dve se nezna, kam su zašle. V Londonu je obrana proti aeroplanov jako jaka, štući strejaja na jezere, luft je tak pun granatov, kak da bi toča curela, eli te novi nemški bombaši se nekak jako lahko vugibleju toj ocelnatoj toči.

Rano napak ide englezam i amerikancam ober Nemške. Sami amerikanci su v nedelu dali vun glasa, da su v jenoj nočnoj bitki zgubili 40 mašin. Kak su nemci zvuceni, da je treba tući neprijetela, tak dobro znaju i braniti.

Tak su se i v sobotu popoldan spravili amerikanci na Berlin. Hudo vreme je bilo i to hasni neprijatelju, kajti se more skriti za oblake. Nemška obrana se mam zdigla i tak jako je delala, kaj su neprijeteli ne mogli do varaša. Samo nešterni aeroplani su došli blizo berlina i na sam varaš nesu mogli niti jenu bombu hititi, nego kolji po zemljaj su rezmetali.

Englezi su imeli sobom za obranu teških bombašov lehke vadške aeroplanne, eli niti te nesu nikaj mogli pomoći proti nemškim mašinam i štukam. Za vreme, da su toga glasa vun dali, bitka v luftu još trpi, nemci tiraju neprijetela.

Taljanska fronta

Naši neprijeteli harcuvelju ne samo proti soldačiji i civilnomu narodu, nego i proti Bogu. Sveti Otec papa je već višeput protestiral proti tomu, zakaj bantujeju sveta mesta, papinska stolica nema nikaj s taborom, ona neje niti za jenu, niti za drugu straniku. Ali se to nikaj ne hasni. Neprijeteli, kak divje zveri, ne poštućuju niti Boga niti ljudi. Ov tijejn je bomba opala samo petsto metrov dalko od papinskoga stana, zaklala opatice i pope i civilnoga naroda.

V sobotu dala je Nemška Telegrafaska Kancelaria na glas, da je v petek doletel velki šereg amerikanskih aeroplanov ober Rima i hitili su doli čuda bombi, štere su opale rano na one dele varaša, de ga najveć hiž i ludstva. Zrušile su se hiže, cirkve, starinske palače i druga stanja velke i starinske vrednosti, zrušili su se vodne cisterne i tak je ve v Rimu teško dojt do vode. Potli čujemo, da je bilo 600 mrtvih i prek 1000 ranjenih.

Na taljanskoj fronti pre Nettuno ove dneve neje bilo nikaj novoga.

Tu moramo naglasiti i to, da su se englezi v zadnje vreme jako grozili Turskoj i štelj prestilili, da mora stopiti v tabor proti nas. Turska je oštro odvrnula od sebe sa skušavanja i ostane dale v svojoj politici, kajti neće tak ziditi, kak su zisle druge države, štere su se dale vkaniti od englezov.

Isto to je zrekla i Bugaria stem, da či bo potrebno, bo svoje zemle branila do zadnje kaple krvi.

Kőbányai Polgári Serfőzde

murakózi egvezőtarusítója, ugyszintén

PETANCI ÁSVÁNYVIZ Iőraktára

glavno skladišće PETANSKE kiselé vode

jednii prodavec pive za Medjimirje i

Csáktornya, Kossuth L.-u. 1 sz. alatti

nyitrai MRÁZ TIBOR

Csáktornya, Kossuth L. vulica br. 1.

telephelyiségét ÁTHELYÉZTE
A ZRINYI VÁR BELSŐ UDVARÁBA.

je svoje skladišće i magazine PREMESTIL V
ZNUTREŠNJI DVOR ZRINYI GRADA (Staroga grada)

Pošta vurednika

Odgovor na jen list

Pre novina je starinska šega, da či što piše kakše pismo prez potpisa, to se v koš hiti med papere za zežgati. Toga se i mi držimo, ali ove dneve smo dobili jenoga lista, na šteroga itak očemo odgovoriti, kaj se tiče našega megyimurskoga jezika, za štiri smo pisali v 8. broju naših novin.

„Dragi Gospon Vurednik! Kak navek v ređu čitam naše novine „Muraköz“ pak tak i ve z veseljem čitam naše novine, da dobim do rok takšega lista, šteroga razmemo i mi starejši, . . . „Pak kaj očem vam reči, kaj je zadnji pot vun deto bilo v novina našoj mlajšini i onim, ki so več v tugi svojega materinskoga jezika pozabili, pak tak hudo zgovarjaju naše reči, kaj je skorom ne moči razmeti.“

Tak nam piše naš nepoznati megyimurski priatelj i onda nas kara, kaj smo z nešternih reči pogrešili v novina. „Prigovarja, zakaj pišemo avione, a ne aeroplane, onda pišemo bombe i patrolne avione i veli, da su v prvom taboru nasi stari soldati z „bumbami“ „klaštrili“ nepriatelja. Na to očemo dati odgovora.

Najpredi zememo aeroplane. Aier je grčka reč, to je luft. Aeroplan je s te reči složena nova reč, a znamenuje: mašina, štera leče po luftu. Avion dojde z reči: avis. To je latinska reč i znamenje: gori. Avion je mašina, štera gori leti. Te reči su po celom svetu gori zete jednako je moči nicali jenu i drugu i druge reči za te mašine nemamo za ve v našem jeziku. Magyarški se veli repülőgép. mi bi mogli reči leteča mašina, eli luftmašina, eli pak železna ftica, a dok se za

te mašine ne stvori prava megyimurska reč, moramo biti zadovoljni z ovom, šteru su znanci stvorili za celi svet.

Patrole! Pitajte stare naše negyvennyolcaše, kulko pot su oni v patrolu hodili v mirno i taborsko vreme, oni vam bodo povedali kakši peklenški hodič je patrola. Ta reč je došla z vremenom francoskoga velkoga cesara Napoleona, da je on stvoril svoju „velku soldačiju“ onda su zišle reči: Regiment, kolone, batalione, kompania, kapitan, žandar, patrola i tak dale. Te reči mi već 150 let nucamo i bodo ostale v našem jeziku se tak dugo, dok nas naši mladi soldati nabodo navčili na nove reči: század, zászlóalj, ezred, őrző, csendőr i tak dale.

Bumbe, bombe. Bumba ne je dobro, bomba je prava reč. Stuki su 5—600 let stari, a bombe su meli već i starinski narodi. Makar nesu bile takše, kak denešnje. eli nicali su je v velkimi bitkami. I ta reč je starinska i nega druge reči za to peklenško stvorenje.

„Klaštriti“ neje megyimurska reč. To je drevje obsekavati, a bombaši ne obsekavaju nego rušiju.

S tem smo dali odgovora našemu prijatelju, štiri nas je pohodil z dobrim srcem. Velimo i ve, da jako radi zememo gori saku pomoč od naših ljudi, samo prosimo, što nam kaj kani pisati, naj podpiše svoje ime i odkod je, kajti što ne vupa podpisati svoje ime, tak zgledi, da ne hodi po jednakom potu i takše liste, prez sake milosti, hitimo vkraj.

KAJ JE NOVOGA?

— **Brat brata na smrt vpičil.** Smrtna nesreča se pripetila v občini Bortonya. Pod numerom 103 stanuje familia Sztrahia. Ove dneve su skup sedeli pre večerji Strahia Lukács, 61 let star, njegvi dva sini i njegov brat Strahia György, 54 let star. Lepo su stihali večerjali. Na jempot se zdigne Strahia György, tak zgledi, da je malo pre vinu bil, počel je grčo kleti i sponašal to familiji, da ako mene nebi bilo, nebi meli kaj jesti, zatem pak je stal k braću Lukacsu i dvapot ga plusnul. Strahia Lukacs, da se brani, je zel z žepa vun noža i držal ga ober glave. V tem vremenu se brat, kajti se zbog vina poletaval, poškliznul i tak, nesrečno opal v nož, kaj mu je klinga odšla med rebra. Mam su poslali po doktora v Damáša, ali ne su ga našli, pak su zato teško ranjenoga Strahia Györgya šteli odpelati v Csáktornya, v špital, kam se on ne dal i tak su ga doma vračili. Strahia Gyuri je med tem postalo se huje i na zadnje je hmrl.

Kajti je smrt došla čisto sigurno cd vpičene rane, Strahia Lukacsu su otdirali k žandaram v Muragárdony, odnod pak v Nagykanizsu v rešt a po preslušanju su ga dimo pustili đok bo sod.

TABORSKA POŠTA. Fundak Vida, Matotek János Kotor, **Tábóri pošta K/683.** Skrobar Ferenc, Nagy János Muraszentmárton, Jalsovec Mihály Murasiklós, Cimmermann Medard Stridóvár, Skvorcz Mihály Murasiklós. **Tábóri pošta F/516.**

Hazsics Bálint, Szobocsán István, Persics János Muraszentmárton. **Tábóri pošta Z/287.**

Si megyimurski dečki, vezda junacki magyarški honvédy, si živi i zdravi. Pozdravljaju švoje roditelje, brate sestere, rodbinu i se dobre priatele i poznanke.

Gospodarstvo

Povati čuda konople

Ve, da je velka sila za platnenu robu, jako bo dobro, ako bodo naši gospodarji pre sakoj hiži konople povali. Što ima dosta konople, on nabo nigdar v silu za platno za domači kraj, niti za drugi gospodarski matrial. S konople moči dati napraviti se fele vojke, štere se pro hiži nuca-

ju, špagovinu, konce, vreča, plafte, ponjave, robače, gače, a či daju pofarbat i oprave, napravlene s konoplenoga platna, pofarbane na kocke i na štrafe i te oprave čuda duže držiju, kak štacunske. V Dolnjem Megyímurju nemaju nikšu brigu za platno Tam saka ženska zna prestu i skorom pre sakoj hiži se najde krosno. Kak je to hasnovito, vidi se i stoga, kaj na sakom mesečnom i velkom semu doljanske žene stojiju prinasa na piaču, tržiju platno, konce, vreča, plafte i se drugo i bormes lepe penaze neseju dimo. Tak bi moralo biti po celom Megyímurju.

Konople imaju rade očemo pognojenu zemlu. De zraste kuruza, tam valaju i konople. Najbole je konople sejati v jesen pognojenu zemlu, onda je v prtuletje posel leški. Treba malo gošće posejati onda zakole drača. Na jenu mekoču je dosti 40—45 kil semena, a da 40—50 metercent povanja. Seme lhotno tira, na početku či je drač treba ga popleti, kbi ne duši mlade betve, a potli konople drača slondaju i v jesen ostane čista zemla. Druge brige ga ne do žetve.

Prinas je šega konople skubsti, eli bole je v ostrim srpom čisto nakli pokositi, kajti onda nemamo brigu s korenjem. To je čuda leži i lietne ide, kak skubsti.

Konopleno seme se drago prodá, metercent vala za 65 pšeničnih jediníc i kak je na mekoti moči zapovati 25—30 metri semena, je čuda leži moči jedinice doli dati, kak z drugim zrnjem. Konople daju delo potli žetve, a predi kuruzne bratve, v najbolše vreme, a prestu i tkati je zimsko delo.

Po konoplaj ostane zemla čista prez drača i najbolša je za pšenicu sejati.

Zato opomenemo naše gospodare, naj sejaju čim več toga jako hasnovitoga povanja. Delo neje preteško, sušiti i lepo povesmo spraviti naše žene jako dobro znaju. Negda su v Megyímurju pre sakoj hiži klopke visele na tramu. Treba to dobro šegu obnoviti, bo dosti platna, vrec, ponjav, i šega drugoga, a zvun toga bodo i lepi penazi za seme i za povesmo, što bo još i to imel za prodati. Sp.

Jeli sam platil za novine?

Nagykanizsán

Nagy választékban kaphatók

divatos női télikabátok

bundák,

elegáns kész nőruhák

meleg pongyolák

Poglavarstvo velke občine Csáktornya

Broj 719/1944.

Na znanje

Poglavarstvo pozivlje gospodare, naj še brañuju protu govodskoj matulici.

V našem jarašu se pokazalo v čuda mestaj matulicín beteg i to je velki kvar ne samo gospodaram, nego i narodnom gospodarstvu. V pravu vreme se moči toga betega rešiti, najpredi stem, kaj se betežna marha ne pusti na pašu, a još ve v zimi je moči to marhu zvraciti.

Zato je potrebno najpredi prenajti su betežnu marhu. Zato pozivlje poglavarstvo gospodare, da od one marhe, za štiri držiju, da je matulicína, v rnoj žibičnoj skatuli naj zemeju frisko lajno, to raj zamotaju v paper, naj napišeju gori gazdino ime, onda kravino ime, kulko vagne i to naj doneseju k löszolgaóiroviji na m. kr. gazdasági felügyelőség (gospodarski inspektor). Tam bodo lajno previziterali i bodo povedali, kak je treba marše zvraciti. Od sakoga maršeta je treba eksterno lajno donesti.

Matulicína se pozna po tem: marše nema apiteta, slabokrvnost, jako se posuši, dlaka je susnasta, a čudapot ju i leksir tira.

Pregledanje košta 3 pengő, to je treba donesti skup z lajnom.

POGLAVARSTVO.

APRÓHIRDETÉSEK - MALI OGLASI

Apróhirdetéseket díjazavankint 10 fillér. — A vastagon nyomott szövegeknek számít. Legkisebb hirdetés díja 1 P.

Mechanikus vagy lakatosinasnak menne Marics Károly Levente utca 18.

Novi ženski šolec se zglobil od Granrove fabrike do Travnik. Pošten človek, što ga našel, naj donese v vuredništvo dobi premiu.

HARMUNIKA se prodá. Srednje veličine 2 i pol oktave. Pitati v vuredništvu rovin.

Felelős szerkesztő: Pecsornik Ottó
Felelős kiadó és lapfőigazgató: Pecsornik Ottó

Helye: Muraköz Közlönyek Kiadója és Csehszlovákia Magyaroké. Helye: Muraköz Közlönyek Kiadója és Csehszlovákia Magyaroké.